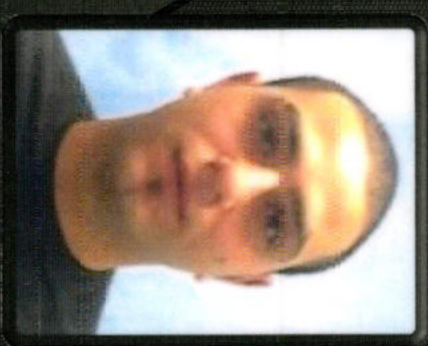

גבון מאזור

מספר אישי: 17058-9 ת.ז 041252297

תאריך לידה: 19/10/1983 (27)

מצב משפחתי: נשוי לסיון ואב להילה (בת שלוש וחצי).

כתובת: גן יבנה, הבר 22\2

תאריך גיוס לשב"י: 17/01/2006 (5 שנים)

יחידת שרות: יחידת נחשון, גדוד מרכז.

דרגה: רב סמל ראשון - לאחר מותו הועלה לדרגת מישר.

תפקידים: גויס לשב"י לתפקיד לוחם ביחידת נחשון. טרם צאתו לקורס קצינים משולב במסלול היעודי שימש

כמפקד צוות בפלגת חריב.

הכשרות: קורס סוהרים, קורס לוחמי נחשון, קורס חובשים, קורס מש"קים יעודי.

כתובת לניחום אבלים: גן יבנה, הבר 22/2

את הקורטקס הקצוני הגדול פולס יתרון
ואת המסע לחייל עכשיו
תחילת עיני כל אחי
כי אנחנו אלופים ואין מה להסתיר...

פסחון X 2

מרת המצרים אנחנו כאן
חינוך מנהלה וקטון גם...
יפי מיליון כל יריב חוקים
כי אנחנו קורט הקצוני ששנים

פסחון X 2

משמר הגבול

תעודת הוקרה

ניתנת ל: מאור שנין

על שרותך במשמר הגבול
בשרות חובה

מתאריך 21.3.02 עד 14.3.05

בהצלחה בכל אשר תפנה

חסין פארס, מצב
~~זפקד משמו הגבול~~

מפקד משמר הגבול

תאריך 9.2.05

משפחה וחברים יקרים,
מכובדיי,

בערב מרגש ומיוחד זה, הגענו כולנו לכאן כדי לכבד את זכרו של יקירנו מישר מאור גנון זכרו לברכה.
לפני קצת יותר מ-5 חודשים נפל מאור, עטרת ראשנו, יחד עם חבריו המופלאים לקורס הקצינים, בדרכם למשימת הצלת חיים בבית הסוהר דמון.
נמצאים כאן איתנו ממשיכי הדרך, פיקוד הקורס והקצינים, אין משימה חשובה ממשימתכם, מעטים אתם אך איתנים, חשה אני גאווה גדולה לשאת על צווארי את השרשרת עם סמל הקורס ועם שמות הנופלים, הרימו ראשיכם והיו גאים וזיכרו כי במותם ציוו לנו יקירנו את המורשת ואת החיים.

רגע לפני שהמדינה חוגגת שנה נוספת לעצמאותה, אזרחי ישראל יבקשו להרכין ראש ולכבד את זכרם של יקירנו שחרפו נפשם למען המולדת,
עוד משנות ילדותי שרתי בימי הזיכרון, מאז ומעולם הדבר עורר בי תחושה עזה, אך מעולם לא הבנתי באמת מהן התחושות האמתיות אותן חשות המשפחות המאזינות לשירי.

האבות, האימהות, האחים, האלמנות והיתומים המתמודדים עם האבל והשכול הכבדים המלווים אותם יום יום.
לא העליתי על דעתי ולו לרגע, שביום מן הימים אעמוד עם ביתי, כאלמנה צעירה האוחזת בידי את ביתי הקטנה, ביתי היתומה.
כרעם ביום בהיר, בעיצומה של דרך ואהבה גדולה, היכה בי האסון הנורא בו שכלתי את בעלי, חברי הטוב והאהוב ואבי ביתי המקסימה, הילה.

מאז אותו ערב ארור אנו מתמודדות עם האובדן הקשה מנשוא, ומשתדלות בכל כוחנו, לעמוד במשימה בה אלוהים בחר עבורנו, להמשיך את דרכו ולייצג את מאור בכבוד הראוי לו.

ברגע אחד בו השתנו חיינו, והצטרפנו למשפחת השכול וכעת כחלק ממשפחת השכול עוצמתו של הכאב העז, היומיומי והבלתי נתפס הזמן מקבל משמעות אחרת, משמעות שונה, משמעות שלא ידעתי קודם, יש שאומרים כי הזמן עושה את שלו, אבל את אשר באמת עושה הזמן, אני אלמנתו, הילה ביתו, הוריו, אחיו ואחיותיו חשים וכואבים ונאלצים להבין שכך יראו חיינו, טבולים בגעגוע עז, בכאב ובהאבה רבה היוצאת מליבנו, אך מי שיקבלה, ורק זיכרונות, הרבה זיכרונות מדמותו האצילית של יקירי, יקירנו מאור.

הדמות שעבורי הינה מופת ולאורה אחנך ואגדל את ביתי הילה, הדרך בה בחר, האמין ואף קיפח את חייו בערכיות, נאמנות ואצילות.

בערב מיוחד זה, בא לידי ביטוי הניסיון והרצון להביא את דמותו של מאור ואת סיפור חייו ומותו למורשת ולתודעת הציבור, בתוך שירות בתי הסוהר ומחוצה לו. אנו מלאי תקווה כי אירוע הנצחה זה ימשיך להתקיים כמסורת בכל שנה על מנת להנציח את זכרו.

בשם משפחת גנון, אני מבקשת להודות לכל מי שסייע ותרם לערב זה,

בראש ובראשונה, ליוזם הרעיון הלוחם שלומי אביקזר אשר יחד עם הלוחם ליעד יפה הובילו את ארגון האירוע והוצאתו לפועל בחריצות ובנחישות.

צוות 50, נציגי הצוות: דנה אליעזר מפקדת הצוות וחברו הטוב של מאור הלוחם אלירן מחלב.

מפקד גדוד מרכז, סג"ד אריק יעקב.

מפקד פלגת חרוב-רב כלאי סרגיי ז'ורבסקי.

תודות נוספות

שחקני הקבוצות שהתחרו בטורניר.

מנכ"ל גולטיים

רב פקד גל שרון מאיפ"א

ארגון איפ"א

ליאור שוקרי

יחידת נחשון, לוחמים מופלאים, קצינים,

מפקד היחידה תג"ד יוסי מקדש.
סג"ד ירונה לינהרד- שהנחתה ערב זה
תודה מיוחדת לזיוה כהן, חברתי היקרה וחברת ילדות של מאור
שליוותה אותי עם הכנת המצגת שבה צפיתם וכמובן דאגה לשאר
המזכרות מערב זה ומתחילת הדרך... אני אוהבת אותך!
תודה אישית שלי למשפחתי היקרה, משפחת ביטון ומשפחת גנון
וכמובן הילה הקטנה שלי, בלעדיכם לא היה לי את הכוח
להמשיך, כוחנו טמון באחדותנו.
לכל הקהל, כל אחד ואחת מכם, שהגיע לכבד אותנו ואת זכרו של
מאור בנוכחותו.
אם שכחתי מישהו, אבקש את סליחתו מראש,

ולסיום תודה למאור עיניי, למלאך השומר שלי, שלנו,
אני כאן, חזקה ואיתנה להמשיך את דרכך, לזכור, להזכיר, להנציח
ולעולם לא לשכוח!
מבטיחה לך כי בדרך לצמרת, אף אחד לא ישכח את השורשים,
על ההזמנה לחתונה שלנו בחרנו לכתוב ציטוט משיר:
"עוד מעט כמעט, אנו גוף אחד, את ידך נתת בידי שלי לעד".
אתה איתי, חי בתוכי לעד, אוהב אותך ואנצור אותך בליבי עד נשימתי
האחרונה.

תודה על השתתפותכם בהנצחת זכרו.

יהי זכרו ברוך